

MIC. # 9734 (RAB. 2451)

SEFER HA-TAKANOT MI-RABANE
YERUSHALAYIM 'IM PISKE...

ספר התקנות מרבני ירושלים עם פסקי...

ITALY: [18--]
ITALIAN SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

א ספר התקנות ליד
מבני ירושלים עם איור פסקי דברים
ב חוקי התקן ע' שיר צב ו
חסר בתמונה מס' 9 וב' 12 דפים 4
ג חוקי התקן שנת 1920. תקן
ותקנות רב

R. 2451

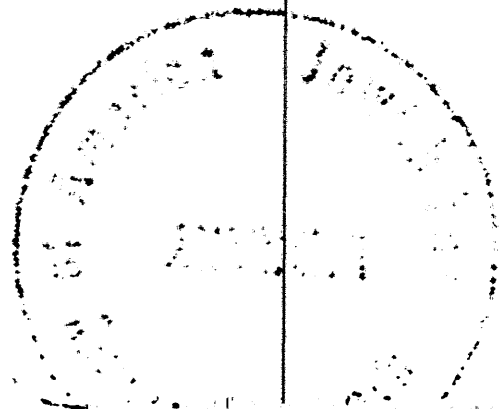
Mic. 9734

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

וראי הלאה אפילו שהפקיעו חכמים והעבירו קותו
 אפולל ארצות החיים חסום אוב חי ואלפה לך דין לכם
 הפולל אלם ולרבע והר הרקש זל בכלל לג ס' חי
 כתב נול הצריך לענינו ועוד לך אנו זריבים לנו
 זה לך חי קר חתנה על מה שכתוב בתורה אלא
 היבן לבטח תגלו ינוע שעיקר כבוד חן התורה
 כדן ע"ת אלא לך על אחר כמות ושונה וע"מ אלא
 השמות אביעית אלא בגיון זה שאלת אינו יורק
 עוקר כאח תלי וקח אים את תלי כול לגרסה ולשא
 אחרת וכל ע"ש ואלך בגיון לין בתקנות והסבות
 קדמונו לך עקרו אחר נחלה לאוריתן דהר אים
 המסאן יחפן היורש חן התורה בעת מותו בארצות
 החיים יורשו: ואלך לנו אום עסק בגבסו כי אים יום
 קבורה נאך הוצאות העיר לוקא' ועוד אים חנה
 קרקע ואלפילו חזקה יורשו: ועוד לך חי יבשר אלא
 אלא ליורש העומד בחול מותר לינר' ואלם היה
 כן אלא אלא אפי' לינר' היה אחר חרבה ולמעט
 דחשונתן אלא לך כ"ע אלא ח"ש
 והרי המאס עסק כן אפילו ליחד המתנה נגד
 התורה כ"ס וקו בתגל' דל דיפה כחו וחמוס
 אוב חי כל אלא עיקרו אחר ירושה לאוריתן
 דהר אים המסאן היורש און ינח קרקע יורשו

והרצו שחע עקב זל כקרען לרבם קות ח' מ' י'
 תמ הדין קוסיית מהר'אש זל על הר'אש ובתב
 ולידי לך קשיין ח' י' להן הך שנין אשכנן
 דחשן סתחן דהאם בגיטין כ' החג'ר' ל' פלעג
 דפרסימן והאן הוי מתנין עמ'כ' וחשן דב' נאכ' כ'
 אחר' מתנה עמ'כ' תמ'אן דמל בגון אקרר
 כמותה דונאן קן עקר אצל הכה ח' קאחר לה
 אן סג'ין ללא אכלה לך תיכול ולך תתיר' ע' ע'
 ונ'ל דתקנות והסכמות ע' ר קרש'ו ל' א' למעלה
 אש'ס אנה ל'עו רוב הגולה וב' שנת התקנה
 ק' חכ'ס אחר חב'נ' אשכנ' ועתקוטט עם סל'כ'
 אחר חב'נ' ע'רמ' הקד'ש ועמ'ו ד' פ'נ' טוב' ול'רנ'ג'
 וחכ'ת' ע'ר לונ'ר'י' ע'אן וע'שה פסק ד' החקונ'ס
 ז' ל'מל ז'את וחש'ס ד'ארה ל'כ'ב'ר נ'ודע לה'ס
 מתקנות ה'רו'אות ואל'ע'ת'אן כ'ה'נ' ד'אן ח'חקונ'ס
 נא'כ' א'פ'לו ל'ע'ת ח'וה'ר'אש ז'ל י'ע'י ד'ח'ח'ל' ו'ח'ה
 פ'א'וט

ודר'ך הלוב' ד'את' ל'ה'ר'ב ג'מ פ'א'וט ז'ל ד'ה' ג'י'מ'ן
 ס' ק'ב' ס'ק ה' ל'ל ע'ח'וד ג' ס'כת'ב ע'ח'ש הע'ור
 וח'פ'נ' ת'ק'לות ע'דו'נות ת'ק'נו ח'כ'ח'י'ס א'ה'א'ש'ה ת'ת'ן
 א'כ'ר א'ל ה'ס'ופ'ר ו'ת'ק'נו'ה'ו ל'ב'ע'ל כ'ת'ב ה'ונ'א ז'ל ו'ז'ל
 ה'ג'ס ל'י'ס ל'ס'ל'ר ו'ל'מ'ר ד'א'פ'לו ד'ה'ו'י'ן ת'ק'נ'ה פ'א'וט'ה

והרי הרקיה שהובאנו לעיל מההיין בתרוק ל' ק"ו
ע"ל להתנו על אבט בנימין אלן תירס בת הבן
עם הקחים נכתב ראשם ז"ל לאל עקרו לגמול
אלן תירס בת הבן עם הקחים אלילנו היין לבדה
אלן עם הקחים וחינו מעמאל אלן רבו לעקור
לגמול נ"ל במו כן תקנות אלנו אל ארץ ישראל
אר"ץ וק"מ ע"כ י"ב אל ואלן אום מקטוק
בהם

וראיתך לחוה"דל און ס' ס' להקסה להר"א
ז"ל דהנ מעמאל דנקט כתי י"ח דקק
עקר ת"י לאל בהלכתך דהא ב"ב הזהב ל' נ"ל
אתמר הקימר לחבירו ע"ת אלן אל על קונאה
רב אחר ~~ה~~ קונאה ואלו אלן אחר אלן לוקנאה
אלן ק"ל ברב די אל הונאה חסום דהות ליה חתנה
עמ"כ וכן לסקו הר"ל נה"מ"ב נה"ק"א ז"ל : ועוד
הקסה הלכתך אלהבתך חתך דק"ל ברב י"ח
דבר בר אמתך תנאו ק"י ותר"ץ לקו"י תהלכתך
אלהבתך דהתם גבי אור בסות ועונה ידענך
וחתנה חתום בההיין לוקנאה תי קל ידענך
נח"כ לאל ת"י חתך כתי י"ח דקק עקר ואל
קסה להר"א ז"ל לאל נקיט בידיה הנ מעמאל
כתי י"ח דק עקר יתר"ץ הו"ל ז"ל חת אתר"ץ

חכם לרצו כנצול אין אנס קו מאנס דוכתאן ואלרובאדמי
 הרב גם פאנט ויהרב גם מקוסר ותוהים הם לאשפתא
 מישהו חלבי כל התקורות ניברי הרואנים אזכרנו
 למעלה ועוד מלאקם דצ' הערל ל' ע"ט אחרו אס דימי
 רבי בקאו להתר נתינים אחר להם חלקנו נתיר חלק
 המזבח מי יתיר ומיר'א י"ל בל"ה חלקנו נתיר לכולם
 ד"ל להתיר ולהפקיר חלקם אל יארל דק"ל הפקר ד"ל
 הפקר ע"כ וממעין זה כתבו התוספות ז"ל אס בל"ה
 בית רבי ז"ל אין זה חבטל דברי ד"ל חבירו להפקר ד"ל
 הפקר ע"כ וחנה ר"ח ז"ל בחק"ה ע"ז הקשה להאק"ל
 בחלקיך עבדו סניך גם אחרור וכו' ע"כ ומרברי חנה ר"ח
 אלו נראה לפיטאן ליה למיך הפקר ד"ל כולם להוציא מחון
 מזה ולזכותו לאחר כהרשב"א וה"ך הנ"ל וק"ה קשה עלמה
 סבתא דה"א ס' ע"ל הנ"ל דאין כח ביד ד"ל כי א"ש דוקא דהתנו
 תחילה ונהי הו"א עשות פאיטאן ליה הכן דק"ה ע"ז
 הפך נסריך יאוב : גם רבן אל כל בני אשכנז הו"א הר"מ
 בתאובת ס' ע"ג אשר הביאנו הרב הפוסק למועיה הניח
 תיובתה אחר שהביא הר"מ ז"ל דברי המרדכי ור"ת
 ור"י חתיך וחנה ר"קו ויעת הרי"ב והרשב"א כתב כהיה
 נראה לפוסק דהטאן דאין כח ביד בני העיר לתקן דבר
 דא"כ כן רוחאן להאן ופסיפאן להאן בל"א לעת כולם נכ"כ
 אין לתקן דבר על בני עיר אחרת אלינם תחת

והפקר גדל נהי ליש להם כח לבד לא פוק. מחונק
חיד האשה עי' הפקר לחנם היקך קנה הצעל
המענות ואלו הגם שהם הפקר לם לך יזכה
תחילה הצעל אלו ואלו לאן ולאן החזיק בו ענין עכל
ולצדיו תחווהים לפי כל מה שצד דרנו לעיל מרין
רקש הקבות וכדכתבו הרשעך והריטעך והרין
וכמה מן הרשונים נאמר בותב בן רלית להרב
דברי קמת בקונטר' רצד עי' תמה על הרב גע
פאנט ועל החגיגה ח' ס' קכ"ה ועל הרב מהר"ל
מסוג'ית רקש הקבות וחפ' הרשונים וכן כתב
חרי"ש ז"ל גמ' אצט ע"ש

ואתה תחזה אמה שכתב הרב גע מקוסר ז"ל
לחווה' נבטן בעל נמפה בכסא
דה' גיען ס' ק"ך ד' כ"ל ע"ג וע"ג אהבין וליה לוצר
הגע פאנט ז"ל תלמן הרחמים דה' אחימה ודברי
מרן כ"ח ז"ל הנ"ל וגם הקשה הו"א ז"ל הרב גע
מקוסר למרן כ"ח מהה"א דתקנו סכר הסופר אד"ת
הצעל צריך איתן הסכר ורבטן אלקנו להלצהעל
הסכר מרין הפקר גדל ולפי דברי מרן ז"ל לך היה
להם לתקן להוציא מחון חיד האשה וכו' ע"ש ולפי
הקמור לחעלה דכוונת מרן כ"ח ז"ל דווקא באצט
סובר בן הרחמים כיון ללא נתמך אום מעם

ועוד כתב אם חלף לכתב הרחבם זל למה לנו חשבם
 מה יחוערות בחול לנו סופים על חשבון פלג
 בני לוי וקביעותיהם והנסיעה בספר החיות אקס דיו
 יעזרו בני לוי חלף חשבוננו לך ועל כלום דאם פנים
 וכו' ועוד הדין אם נולד ודבר חן כן כמה החתירו רזל
 מאנס לוי על שהתירו לכתוב גאבת בעשך ולקנות
 בית חן הגוי בקי וחמם וחמלה בעשך יעש לך לך
 חגרכ חלמך ולחזק לך דרך כמו זה נוה פשוט וחבור
 עוד ראית אכתב הרב הפוסק זל והדין היו תאבת
 הרשע זל לסי רפז לכתב לך אם אבקל תקנה
 קדושה בזה לאלים כמה לציבורך דהכי וכו' חריף
 ל"ג גבי דין עוקצן תנא ד"ו אקני ויהיה כח ציבור על
 חדיהם ככח ד"ו הדנו על כל ישראל וכתב הרשע
 בתפולתן אבזה ג"כ יא להסתפק לפי אקין הצבור
 צוררים אקין על חדיהם הדריים עמהם אבול לעקור
 ינושת מי אקינו כר עמהם נבקה אקין ראשים דכד וכו'
 עבול וכתב על זה הרב הפוסק זל וגם כי דוכחתי לנו
 נוגע אנלד סבדר הספ' הרב זל על חדיים אקין דריים
 עמהם אקין כח ב"ל לתקן וכו' אלו דברי הרב הפוסק:
 הרוקה דקה דגם זה בכלל עלילותיו שהרי הוקבעו
 הדין לטן הרשע זל אחר בפי' אהוק חסתל דזה
 והוק חמלה ואומר סבדר הסכים ולטן נרקה אקין

חמשלתם כתב ח"ח כ: דייקן בהך מילתא נדקה וכו'
וסיים גל' ע"ו כ"ט ע"ג נ"ל וכן לעשות כדבר שהיו
מיגדר מילתא בענייני הפקר ממון כהתורה נתנה
כמות לדבר להפקר ממון מבה מיגדר מילתא אלא
פירשה בקיזה ענין והראיות כי יראל לתקן הדבר
כפי דקנות עיניהם ולפי שורץ השעה וכו': א"ל
איתקנו תקנה חכמה איהא נגד דת כדון ליתן
מדבר אין חייבים בו לזה אין כח ביד הקהל לעשותו
וכו' עכ"ל הרי שכתב הרב ז"ל להראות התונה
ביד ד"ר לתקן הדבר כפי דקנות עיניהם ולפי שורץ
השעה: וא"כ דג"כ אין לך מיגדר מילתא גדולה
שהיא חכמה טובה א"י כע"י וכו' דראים ואלמנהם
מלץ דא"כ הקבנות ודברע פ"ק ינואל תו דהם
נקראים גדולי הדור בכל דור ודור אפ"ו א"י היו
גדולים בחכמה גדול עפ"י הם לגבי גדולי א"י
כדחכמו מהירוש' דפ"ו דגדלים הנ"ל ודברע ע"ר
הקדש ינואל תו דא"י חנתי יהו דקמא ק"ק עבדי ועבדין
ולוק חזי מאי דכתב גדול הרע מוהר' אשולאן ז"ל
דספר יוסף קומץ בס' י"ט דאבת א"י והד"א א"י
הספרי דפ"ר דקה יקארו אקולה אבת א"י בכל החסות
אבתורה א"י דחרבנה ולבשת הרמב"ן ז"ל ה"א
חבל רמח חסות עשה

אֵינִי אֵלֹהִים

וְאַתָּה אֵלֹהִים לָמָּה הוֹצֵרֵנִי הַרְשָׁעָה לְהַבִּיל וּלְהַזְכִּיר סוּגִיית
 בְּתַרְכִּיל לִיתִּי מִשְׁנֵת בְּתוֹבוֹת דַּמְעָן לֹא כִתְבָהּ
 בְּמִן נִוְקָבִין וּבִי חֵיב שְׁהוּן תַּנְּחִי בְּלִי אֲחִינִים בְּעִתִּי
 לַעֲלֵי מַצּוּר כִּי מִסּוּגִיָּה הִנֵּה יִהְיֶה קֶשֶׁה וְהֵאֱלִין אֶלֶם
 חֲקִנָה לִמִּי אֲלֵל לִכְעַ נְחִיב דַּמְעָן בְּלִי אֲלֵנִי אֵלֹהִים
 חֵיבָה אֵלֵינוּ לְמַחֲצֵן לִי כִּי כִּי בְּלִי לְתַקֵּן אֶל בְּחֻקֹּם
 דַּמְעָרָה נֵלֵךְ נִחָה שְׁהִקְשָׁה הַרְבֵּה הַפּוֹסֵק אֵלֶיךָ בְּהֵיילִן
 וּבְתוֹבוֹת בְּלִי לְמַהֲלֵן מוֹתֵר לִינֵר זֶה הַקּוֹסִיל עֲנִיחָה
 כִּדְרֵי הַקְּשָׁה הַשֵּׁם לִינֵר כִּנְעָל נְחִיבֵי בְחֻקֹּם
 דַּמְעָרָה נְחִלָּה דְּאִוְרִייתֵךְ לֹא תִקְיֵנוּ דְּבִנְיָן הַבּוֹנֵה
 כַּחֲסֵי לַעֲלֵי כִתְקַנְתָּ בְּתוֹבוֹת בְּלִי הִיתָה סְתִיחָה וּכְיִן שִׁבְן
 כֹּל מַה דְּחִינְתֵךְ לְמַחֲצֵן לֹא תִקְיֵנוּ הֵיכַל דַּמְעָרָה
 נְחִלָּה דְּאִוְרִייתֵךְ אֲחִירִיטָן וְאֶעֱלֵי דְבַעֲיָרָה תִקְנֵת
 בְּלִי מַה שְׁהוּן חוּץ מִהִינֵר כִּי לְמַחֲצֵן מִכַּח הַפֶּקֶר
 בְּלִי הַפֶּקֶר וּכְעַם הַרְשָׁעָה בְּתַרְכִּיל לִי קִלְיָן עֵבֶד דִּי
 אֲלֵךְ תַּנְּחִי בְּלִי אֲלֵנִי דְּאִלִּים תַּנְּחִי בְּלִי מִשְׁנֵי הַפֶּקֶר
 בְּלִי הַפֶּקֶר יַעֲשֵׂה נִלְזָה הַרְשָׁעָה זֶל לֹא הִבִּיל דְּאִיָּה
 כִּי אֶם מַדְמֵן נִוְקָבִין דְּהַתֵּם לִיכַל אֶפֶי מוֹתֵר לִינֵר
 לְהַכְנִים וְאֶלֶף תִּקְיֵנוּ חַכְמִים מִשְׁנֵי הַפֶּקֶר בְּלִי
 וְרִאִיתִי לְהַרְבֵּה הַפּוֹסֵק זֶל שְׁכַתָּה דְּחַכְמֵי הַיְרוּשָׁלַיִם
 דְּגִיטָן וְשִׁבְעֵית דַּמְעָן נְחִיבֵי חֲתָקֵן הַלְלֵי עֲלִית

ראין דבך סייס הרעג הטעט נארו טעט גחורה
אזו הרעג סייס להסתפק והיך מצינו פאימות וזה
פאע אפילו לתעדר

עוד כתב הרב הפוסק י"ל א"ב רח"ל גם בחקור דבריו
אסודגית בתרוך לקלה ע"ן דאיינו אן מברע"ל
לעיקר הוכחתו הו"ל ממין דת' תנא' גד אק"ב ועכ"פ
מחמע דאפילו דא"לוחי כח גד לתקן לנהיב אט"י דושה
לעקור מהראוי לירש א"ב דא"ב דרדמ"ן וע"ן א"ב כן ע"ג
קרקע לפ"ג רדמ"ן סדורין דהא לפי זה א"י נקום מתנתן
דכתובות דנ"ב כדב"ן דמ"ן התורה סרי"ג להור"י א"ל
באנה ואל לרבות אחר אמתע אחר כלן כח א"ל א"ב
לרבות אחר ולמעט אחר והוי עקירת גדן וק"ב א"ג
תקינו רדמ"ן בכ"ה א"ל על כרחינו לומר ד"ס כח"פ
לעקור ירושה מן הראוי לירשו מן התורה וק"ב למה
א"ן מותר דינר ועוד מנכח ג"ל מורין בחקוס דח"עק"ר
נמלה דאורייתא א"ן תקינו רדמ"ן וכ"ל א"ל ת"ד
ולדידי א"ן נדק בזה דהרי הרעג"ל ל"ן הדין דאיינו
כ"ס חב"ן נוקצן אהו"ל תנא' גד ואל"ס
כח לעקור גדן דהרי ק"ל דנבסיס מועטים הבנות
זוגו והבניס יאלו על הפתחים וק"ב מה אהבניס
עמ"ו הרב הפוסק דההי"ן דבתובת גד מה א"ל
ע"ה ב"ג הרעג"ל להדין דא"ה חב"ן נבניס דתחום

הרמב"ם דה' איכות נפ'א'י' מה' נחלות אלן על כרחין
 לכיין סקנה קיתוי בענה כל אשר לה ברשותו ספיר חיקר
 אב ואל תעשה כח' ארע' בגיטן כתיב אביי אבש תעשה
 אלני למעות אלס' הלווה מהלמה נקרח אב ואל תעשה
 אלני מקיים פריעת בעל חוב מצוה ע"כ וה' כן היה
 אפסר לפרא בסוגית יבמות דסקיל וערי שהטובל בתר
 הין תירוצה עי דלוקמוה ותכץ אב ואל תעשה אלני
 וכו' ולכן לן מצוה שהביח הרמב"ם פסקה לעקור מן
 התורה עי הפקר ד' הפקר כ' אס' לחיגדר מילתאופ'

והנה מה ארצה לעיל פילן בקופלן כחמטן נמות
 טעם לפגם לכיין להתחין ברשותו נקרח אב
 ואל תעשה והלן דבריתן אחרו חן מת ארס יורס
 את אשתי קטנה והישו אפילו בפגם חלוג אלניס
 ברשותו דהלן הרץ הוין קח בהם קרקע והבעל אינן
 פירות ואלס' גלול'ה קרקעות חלביה הרי הקרקע
 דמוקת אביי מן התורה וכי' כ' תישב כח' סב ואל
 תעשה יורס ל' אמת הרמב"ם דס' דמתס ירוסת הבעל
 מורבטן ואל' גול' הרי מפקיעין ירוסת חלביה שהין
 דאורייתן וחסוגי' זו ליבמות זו הין אקשה ל' אמת
 הרמב"ם דס' ל' ירוסת הבעל הין דרבתן לחסוגין זו
 חוכה דלוקל דירוסת נסואל קטנה דוקלן נאחר הכי

ומצד גשעית דז'ה' דגבריהם ק"ב מאוס הכי פסק
הרחבם כק"ב' כהר' סוג' דירושלמי כק"ב' ודרכו
תמיד לסמוך על הירושלמי במקום דיכול להאנות
התלמודים וכו' קלו ת"ד : ולא ידענן מלך קאחרתא
דבתלמודין דילן הוה פלוגתא דק"ב' ודבא וק"ב' ק"ל
כדבא דכל מקום היכן מצאנו כותה לזה דמאנה הירוש'
ק"ב' דמ"ד לית הלכתא כוותיה דנפסוק כהירוש'
ק"ב' הקמת כמ"כ חרן כ"ח דע"ל להרחבם דתרוס
דבא ק"ל לקויית דתרייתא ולעולם דפסק כדבא
דיחרי גשעית דז'ה' וכלי' כ' מעמא חרן כ"ח
וכפירושו דבריו כנ"ל דגשעית א"כ
עוד יקית להרב הלפוסק שהגין סוג' דגמות דל"ט
ע"ב דמ"ג נראה לבקורה ל"ט כח ב"ד הכמים
לעקור ירושה דקוריתא דגאול' קטנה דתקנו א"ר
קותה דבעל נגד ק"ב' א"ר מן התורה וכתב לביעת
הכ"ח דהה"ל דאחיטה ק"ל מ"ה סוג' ותרי' תיה
נ"ל ונראה דלביעתו ע"ל דירוש' דעל לכתו הקטנה
אפי"ן א"חיה וקמה בקרא אב וק"ל תעשה מאוס
אפי"ן קטנה כל אשר לה דראותו וצ"ד וקרוכי האב
בא"ס להוציא מידו דב"ה' הוה דאחיטין הפקר דתרי'
הפקר וחופרין א"נו לומר כן לביעת הר' כ"ח דל"ב
תק"י מובא חכ"ל רוסת דבעל אהוה מירבאן לפי א"י

דבר חן התורה : עול אחרו סם דיבחות ל' ס' ת' ע'
אליו תשאעון אפילו אומר לך עבדך על אחת מצד
חיות כבודן אליהו בהר הכרמל הכל לפי אעה שחעלו
נחל. סוף התם דכתב אליו תשאעון וכתב הרשע
אל באיטתי ואל אפיך למיך קרובך אפיך קאי
לשאע לפי האעה שחעלו אצל לתקן לדורות לך
אלמלא אין בית לך מתנן לעקור דבר חן התורה ניס
לומר לכל תקנת חכמים לפי האעה הם חסוס גדר
דבר והא סל דאל אחרו לפי האעה אלא נביא אומר
חור בו הקדוה חסונה פי' ומבטלה לעולם אין שומעין
לו עכל וכי הרי עבדך אל סם בלה נגמר חיתה
ופרק' מיגדר מילתך אלה ואל הצריך לעבדניסו
ותירץ הכי דהתם מיגדר מילתך אעה אבאלעקר
דבר חן התורה לדורות לך וכן הלכתך לטובתך
ב' עוקרין לך אפילו לך תעשה אטורח האעה לך הפקר
לעולם חסון לעולם אבאלעקור לדת לדורות אין להם
ראות עכל הרי להייל לכתב גדול המורים הרי עבדך
אל דיס כח ביד חכמים לעקור דבר תורה בקוסעא
כשהוא בחסון חסון הפקר לדורות ולעולם וכל זה
הוא היסוד יעת הרב הפסק וכן אלא תמיח' על הרב
חיל' אל בחיל' ס' ח' ע' ג' נד' ס' אכתב בההיא סוגיא
דיטען בת' דבאל הפקר ב' הפקר דגדוקה דבהפקר

וכעת י

באופן אלן בדבר הרב הפוסק מחם באל על בלמס

כזה ולעיקרן כדור כתבנו דבתנא דל סכח

בילחמים לעקור דבר מן התורה וכמוכח מסוגיא

זו דביצמות וחכמה מקומות מלין הפקר בל הפקר

והרואה שהרואה פל ית מה ליאות לין ט' פסק סכח

תנא דבדוחה בטל ולעפ' שהנח מחון סנאמר בולחוקק

מאפט וכאשר הדברים תנא קיים ולעפ' ככתבין

זה סמוך ונראה ולעפ' סיוסת הבאל מדבריהם וכו'

אלן ואלן לים כח ביל חכמים לבטל אפילו רואה מן

התורה מלין הפקר בל הפקר

ועוד קשה להרב הל' לפ' תירוצו דאחר להאס לבסוף

תירץ לכא ואל תעשה אלה לך גם חרצה ההיא

דירואה קטנה והרי אחר תי' זה להאס ס' בל ט' ע"ג

אחרו ת' בטל חבונט דברי ר' ראב"ד אומר לינוי בול

לן לבטל וכו' דלך מה כח בל פה והיא הכא דחילוקי?

בטל גט ומאוס מה כח בל פה קל שריטן אשת איש

אצלחאן מלין דחקרז איעתאן דרבנן מקיט ולמקענין

רבנן לקיוסין ע"כ ולד' ד' אל לאוינהו דבנן לחעות

קיוסין מתנה לחפרע דהפקר בל הפקר יע' נחמאן

דתירוץ זה דהפקר בל הפקר בתקלו ובגבורתקיס

נה להאס והינו מאוס לכח בל אלה לים בילס לעקור

מיחה עבלי הרי לגמתיי ע רעל חכבר הרחבם וכו
הו' לאל בהר' הפוס' דב' ולס' בסבי' נח' חריל' להרחבם
חכח הרי' להלכות אחיטת לית ליה הא' ליכולים להפיק'
לעקור ירוש' מהת' והרי רעל והרי עבאן ז' טובים
האגים וחחבטל לעת הרב הלופק ה' נגד הרבנים
הדיונים כרעל והרי עבאן כהבינו להרחבם כוותיהו
ועוד כתב רעל ז' אס' דס' י' דלסקא החתולת
תנין מאי מת' יורש אים קת אסתו הקענה וכו'
באחשע דבריו כתב וז' הרעל והרי הוא כאסתו
לכל דבר וכן לסקא הרחבם והטור אחריו ואל
דחן התורה יורש לה אביו חכל חקום חכח הפקר
ד' הלקר תקט חכמים הירושה לבטל וכו' עכ'
ובתוס' הרעל ז' הנדפס חמש הנקרא און
חכמים בסוגיא דיבחות דלסקא החתולת כיון
לאל ירית לה קריין ולא ענו לה באחשע דבריו
כתב וז' הנל הילכך נראה דהא' לאחריין הכ'
דבי קענה כיון לאל ירת' לה וכו' ה' כיון אהפקעו
חכמים ירושה חמש אלא כיון אהרי א' נא אסתו
ניוצא דחיאון להפ' לא ענו לה אע"ג דלח' ירושת
הדעל דרבנן הפקיעו חכמים גס' חחון אחרנאם
מן הקרובים התם לאל קפלי רבנן כל כח הוא
ולאסתו חיל חן התורה ונראה להם דבר הגון

גם בקום עשה חתנים לעקוד לית וכו' ותמה עליו
הרב הלשם כל שתי עיה שיטת הרמבם אגמרי
וגם חינו מכווקלק הא לחב. אומדא על קנאיל אניה
אין לפי שיטת הרמבם ור"ע עכ"ל הרב הפוסק נאמה
תמוה לדבריו אל הרב חקל אל הם כבר גדול החנוים
הריטבא אל דימות להלכה כנ"ל נכ"כ ר"ל אל בשיטתו
לדימות פ' עשרי ס"ו נ"ל ה"ל נקן הלכה אין כחב"ד
חבמים להקל ולעקוד לבר חן התורה לעשתתרוחה
דאורייתא עבא אפילו הם רוצים בזה לתקן ל"ח
איך הפסדו דאכרו אפילו הכי לית להו למיעבד
אלא ברב שחוק חידר חילתא ויהא גרו ס"ד
לתורה אן ברב מחון אי כח גיד חבמים להפקיד
מחון אל אדאל וכו' י"ע וכתב עוד בס' י"ט בליסקא
החתולת אחר רבי יצחק חנן אהלקר ג"ל הפקר וכו'
כתב נ"ל ונראה להא דרבי אליעזר עדין דילפינן
חינה אינכלו להפקיע מחון אל אחר ולהלמיט לאחר
ולא תיחא דוקא סיבוליס להפקיד אנתו אן להחרימו
ובתב הרמבם דה"ה לכל ג"ל חסוב בכל מקום
ובכל זמן כדאמרינן במסכת ח"ק חנ"ל דחפקי רבן
וכתב הריטבא אל חבאן סמוך להכרז' אנהו
באלבותינו כי חפני אי תקון לקנחות ולחוכרים
שפיקעינן זכותו אל מערער אגמרי חפני אל

הק אחריון בהשולח ג' התקין הלל פרוצבול אחר
 שמואל קי יסר מ' יתר מהלל קבטלינה נאחריון
 נמי התם דין לדר עלמח התקין לין בידנו כחלבטל
 דין ג' בול לבטל אלן קב גדול מחנו וכו' משמע
 גדול בחכמה בול לבטל דבר בד חבירו לפרוצבול
 לקו ג' הוה לן פרצו על לית לקירבין כן תורה הוה
 שימע והלל הפקיע מחמן ותקן לן לימע וקעג
 כו' יע' הר' מוכח מדבריו ללו שתקנת הלל היתה קפ'
 קס נמח דאביעית בזמן הזה לקוריתן דהר כתב
 דיין תורה הוה לישמע ללו ת' ה' הפוסק
 ולע' קנב הרוקה דהרב הפוסק לן עין פההלל
 גדברי שמואל הרבר ברור כודלי יע' לתקנת הלל
 היתה אל' ל' לשיעור לקוריתן כלס תקנת הלל היתה
 לשיעור בזמן הזה דרבן קב מן התורה הוה לן
 לשיעור ורבן אחרו על שיעור ותקן הלל פרוצבול
 לקוריתן לקוריתן לן לשיעור קב מה כמודע
 ומה ראה על ככה לומר קי פ' פ' ח' יתר תה
 קבטלינה אלן ודין יע' לשמואל לתקנת הלל
 לקוריתן תקן דא' ל' בשיעור כספ' וקוריתן
 לתן הלל והתקין פרוצבול לן לימע ולכך אחר
 שמואל קי יסר מ' יתר מהלל קבטלינה לקוריתן
 לקוריתן חס' דע' כסברת הרמב"ם דאביעית

הראוי ארונה וכו' ע"כ

ומה שבת הרב הפוסק הגו' על הרב חקל וז"ל
לא שתי עיתה שימת הרחבם דזה אגחרי
לא ידענא מלי האנה ה"ל או לסמוך על פ"ע
והרע"ב ואלו ראשונים ועל פ' מינה ה"ל לאקש'
לא שתי עיתה דברי התוספות ללא מוקמה תרוץ
רבא כי קם לקו' בתרייתא ומה' דכתב עור הרב
הפוסק על הרב חקל וגם ק"מ מנוקדק הת' דחב"ל
מרבא על קושיא אנה גם זה ק"ן לערער עליו
דביץ דקא' גם לקושיא קמ"תא ת"ר דבא ק"מ כן הר
נפא' ל"כ בח"ד חכמים לעקור ד'תא פ"לו דמקום
עשה

וראיתי עוד להרב הפוסק דהקשה את' אונות
אל מרן הפ"ח ז"ל דסתמן אהכ"י דפרקמ'

מהלכות שמיטה כתב מרן פ"ח דרב"נו המ"ב
ל' ע"ל דתרוץ דבא הפקר ד' הפקר לא ק"י פ"א
דקושיא בתרייתא דאבי ע"ת דזה הזמן דרב"מ כאלו
לקושיא קמ"תא ע"ל לרב"נו דין ד' בול' לתקן
לעקור ד'ת נכו' ואלו בפרק אנה מה' חמ"ס ה"ב כתב
מרן הפ"ח ז"ל על מה שכתב רב"נו דאלו תקנו ד'ל
דבר אחר מאוס ס"ד וגר' ק"ן ד'ל הגדול בול
לבעל קפ"לו ה' גדול מן הראשונים בכתב וז"ל וק"כ

א הנה דאורייתא לין כח ביד הכמים לבטל וכדי הגבול
טעמא בבינותן כגול דלא נתחרח אום טעם הרש
אכמים אחר התורה כד לתקן הפך התורה בפ"י
ואעפ"כ יעאל יבד התקינו וקיל לין דל יכול לבטל
דבר דל מבירן וכד ליה אחר לין א"י א"י יתר חלל
וכו' וחוק כח לן אכחונא קין וקסקיל וטרי דקאחר
האם עלה נהא לין דל יכול לבטל דבר דל וכד ותירץ
מה שתירץ נקלה דבקיער תקנת הלל לת ליה להרחבם
כאחונא לין כאב"י וכרבא נתי דתירושו לין קא"י כ
לם לקי בתרייתא נזה פאוע ליל
ועל ח"ה הרב הפוסק ת"י אלן חסאן בדברי הרחבם
אפסק לין הפקר דל הפקר כין לקנום אלם
ולגור כו'

הנה הרב חסנה לחלך לן דל לב"ב חלכות קרבן
פסח לין י"ד בל"ה תי אפי"ו עברי וחזיו בן חוין
אחשע בדברו הדין קוסיית הרב לחס חסנה לן
הקסה לתה אהבין חוק כח לן חס רבינו אברהם
דנו של הרחבם לן דבאלחא בחגיגה חסבחה
ע"ת אבא בקרבן פסח לכהן על תבין ותירץ הל"ה
לן דהפקר דל הפקר והפקיעו אעבדו מעלו וכתב
על זה הרב ח"ל לן יק' על זה יקוסי אבוקה אכבפרק
האשה רבא כפלא לן כח ביד הכמים לעקור

אם לא התנו דיניהם לין כח בגני העיר אכריח אחר
מבני העיר אחר אכריח וכו' יע"ש ובחלקה ס' ח"ה כתב
על מה שאמר הר"ב ז"ל דס' קו אע"פ תקנות געניי
הנאולין הנעשים מהיום וק"ל כן לא ראו אהרוע זכות
הנשים הנאולין אע"פ כבוד ע"כ כתב הו"א ז"ל ומ"כ
ז"ל לא ראו אהרוע כחשמע שהיה גילם היו מלין חלקר
ב"ד חלקר כפיין בגלול העיר היו מתקנים כד בפירוט
אלימי כפי דינא ל"ד ח"ה ור"ל א"כ אקפודי ומה שכתב
אותן סביר נאמן על החפץ השקטן זכו וכו' יע"ש
והרוקה יראה דבריו סתרין נהו ל"ה בהק ס' על נראה
מזכריו ס' ילך כח ב"ד כל אלו התב מתחלה אכ"כ
מכה ב"א (אין המרכי חס ר"ת בההיק ל"כ ד"ה העיר
וכן ההיק מוהר"ט ז"ל בס' ק"ט אכ"כ מתחלה
והק הזכיר את ס' והוא מוהר"ט ז"ל ההיק לח"כ יס'
ע"כ וכן רכ"ת אבתרין אל"ס הר"ב כ"כ א"כ ז"ל בחלקה
ס' ז' ע"כ ע"כ וע"כ דקה"ה תרי"ק ומוהר"ט
ז"ל אהר"י מח"כ ס' ע"כ א"ה ח"ה ס' ח"ה יע"ש
ולבאורה אעמוד בגני המרכי שההיק מ"ס ר"ת
בהק ל"כ ד"ה העיר דהיינו דוקא ח"כ
דהתנו מתחלה קבל להתנו מתחלה לין כח בגני
העיר אהר"י ח"ה אחר מבני העיר אה"כ
ג"כ ההיק לע"ה מזה המרכי ח"ה העיר ח"ה

הת' סס ברה יאלתי וז' רת בתב פרוצבול כי היה קוחר
לאל בעשן אלן ב'ר חשוב שבדור וכו' יעס וכ'ס הרן ז'ל
הדיקו חרן כ'ת בפרק ע' מה' אחטה כ'ן י'ר' אח' וז' ק'ס
ז'ר אלן ה'ה לבל ב'ר חשוב שבדור ויעס ח'ס עור חרן כ'ת
יעס הר' ארת עצמו הוק בתב פרוצבול : אלן וז'ק נככת: ז'נן
גענותן כ'בא חקוס וחקוס יפתח בדור כ'סחולל בדורו
יכ'ס הדיק'ס ז'ל ב'סיתן ס'טע וז'ל קבל מה' שעוסן צ'נ העיר
בערס לעבן תקנותה'ס הר' הס כ'בי דינן ז'ר'ב: אח' וז'ב:
א'ס ועל'ב: ח'ניהו: ועור אבתב ר'ת לאלן צ'ב דינן ז'ר'
א'ת ור'ב א'ס דוקק אלן ב'ר: נ'אן ר'באן ב'אתר'יה ויפתח
בדורו כ'סחולל בדורו ז'אן א'תן ל'ק'טוק: אלן כ'מון
כ'צ'ן צ'ב: ר'ב אח' נר' א'ס ל'אן הו' ב' דינן ר'באן ז'האן
הו' ר'ב א'ס ב'אתר'יהו ז'אל'ס ח'ניהו ז'ל'ב: ז'ת'ין
ק'בוע בעירו יכ'ול להפקיע ח'חון וכ'ס כ'ת וכו' יעס
ר' ח'וב'ה כ'ר'ב'ינו ב'פירו'ס וז'ן ל'מ'ר'י'ך ב'כ'סוע
ועוד א'ת'נן א'פ'לו א'ח'ק ז'ב'ע: ז'ת'ן ה'ו כ'תו'ת
ב'כ'ל ה'דור ה'הו'ק א'פ'ל'ס: ה'יה ב'ל'ת'ו'ת
ח'ה א'ז'ן כ'ס'ל ח'ח'י'ב ח'ת' ז'דינ'ק'ול'ק ח'ס'ת'פ'נ'ס ל'ל'ת
או'ת'ר כ'ן א'י'ח'ר ז'ב'ר ז'ה ז'ח'ק'ר ח'ק'ו'ת'ת א'ת'נ'ס ל'ל'ת
ח'ת'ק'נ'ס ר'ס ב'א'ן: וז'ב'ל'ד'ע ב'ע'ה'ק י'רו'ט ת'ו וז'ת'ק'ו'
ת'ק'נ'ה ל'כ'ל: ח'ס'ו'ס י'ס'וד א'ן: כ'נו'וע ז'מ'ל'ב'ל ז'י'ס ח'ת'ק'ו'
וה'ס'כ'ת'ה ז'ק'ת ל'ח'ע'ל'ה ח'מ'ק'ה ס'ג'ס ה'ר'ב'ל'ת'ו'ת

בעיניו כמו גדול הדור זה הפקרן הפקר לקב אחר
הפריך רית כהתנו תחילה : אלא וזן. אחוק רית
על רבינו חלקי כמו שפירש בהוי"ח המורכב דאם רית
דבעינן דוקא כמו דינין דל' ורבי אס' אלא דזוים
גדול ברשותם ופריך לדעת מה יענה אכחה סוגיות
ונראה דאם כחביד כל ד' וד' ובפרט ההיא דמועז
קטן ד' י' דאחר רבוחאן דחפיק רטן נכסיה חלק
דלאן צ"ת ארבע מלכתיד ואשר לאן דאן בעצת
האריס יחוס כל רכוסו ולפסקוהו הפוסקים וכן כתב
הרמב"ם בפ"ב מה' סנהדרין דאם רשות בידי הדיין
תמיד להפקיר וכו' והביא קרא דנאשר לאן דאן וסיים
חבאן דהפקר ד' הפקר ונאשר דאן דאן קאמר רית
הכי אלא דוקא כפי דאיותו מקום ארוצים דל' לעשות
תקנה מנין הפקר ד' י' גדול כחותו ולאן הסכים
עמהם א"ז אן ד' ד' הקשר להפקיע ממנו אהנס
אם דאיותו מקום א"נהו גדול הדור ורש' חסכמים
תקנתם תקנה ויהי פקורם הפקר ויחלבו דמיל
דפבראן ננהו דאעו פריכים לידע אס' י' דמוז העלם
גדולים כחותם ולאן אצקות ח' אלא וזן' כדכתובנאן
וחלבו זה הרי רית הביא רחיה בדאיתא דפרק האלהינהו
דאחרו אם דאחרו אחולאן אן כותבין פרובול אלא דבידינאן
אן אן דבידינאן דנהרוע כד' אמי ור' אס' דאליתי וכתבו

ראתה דחה שרוק על אהלא הענין לדבר כבוד התורה
והתבטלים בלאן גואחל כי מצרפת תפסן תורה ודבר
ה' חלשכנו ואל תתמה בזה להלא בירושלמי אחריו
אם בצו לנדריס ה' ע' וזל מננה בן אחר ר' הושע
עידר בחול אלה לו רבית תלת אגרון ע' ר' שמקני
נתן בחלק כתוב לקדושת חנניה ובחלק כתוב
גייס שהנחת נעשו תיסיס ובחלק כתוב אס איתתה
חקבל יעניך פל לחבר הקטר וכו' קדמיתתן וחי קרון
תלתתה בעי חבזיתמן אחרינה לית אנתן כיל כבוד
איי קדמתו קס ר' שמק וקרק כתוב אנתן חועדי חננין
בן אחר ר' הושע אחרין ליה חנניה כתוב אחרלו
בן קס ר' נתן ואלאם כי חבגל תת תורה נדר
ה' חנניה פקוד אחרין ליה כי חנין כתוב תורה ודבר
ה' חירושלמי כתוב אחר לון גבן עכל וקב אפילו
אנא נאמר בקרק כתוב כי חנין תפסן תורה ודבר
ה' חירושלמי גבן הונק ועל הבאחר בידו אחרת
הריב אלא והנה הרב הלוי אחר אסדין סניס
בתובות ל' נב עב הנאל אחרו אס לבקו עפגיתם
נחל יקודיתתן לקתתנו רבנן הדיל לנו ואן הירוש
חפ' ח' אהיה כסני אחרו וזל חעתה אפילו רן
אס יתר ינדר אחר רבין בשעה איתתה כיל אס
ידריהם זלית בשעה איתת חקייס כבדיהם זכות

באלפים ומיניכל לבדך ואלו אבקותו פרק היו גדול
הדור בחול יותר מהם או כחותם או זו הרי אחרו
בירושלם פון דגריס ה'ט על פסוק הכתוב בירמיה
ואל יתר זקני הגולה ואלו אחר הקב"ה ביותר הן חזבן
על זקני הגולה: חביב' על כת קטנה של תח' שבין
חסנה צרי גדולה שבחול ועין להרב קרבן העדה
אלו והרב פ"ח ז"ל מה שפ"ה חתם סכתוב לח"כ בירושלם
והרב פ"ה מרקה פ"ו ז"ל אשע"פ: זקני הגולה חסונים
ביותר מפליס הם לגבי זקני א"י יע"ש אין להרהר אהו
ובפרט כי בתקנות קלו אשע"ק ירוש' תו עשויים
בהסבתות רבני קוסטק יע"ש ניט איתנו ח"כ התק' ח"ג
גאונ' עולם מוה"ר הלוי ז"ל ומוה"ר דן לוי והרב
ח"ח ז"ל לפר המכילתו במה אגבנו רבאונס ז"ל
וראיתי להרב הפוסק כי על מה שכתב הרב החלין
אוד בעל הגאונ'ס הרבאונס הו"ן הרב חקל ז"ל
וכתב כי תצין תפ"ק תורה ויצ"ר ה' בירושלם ועל
זכ"ה ז"ל לנו הרב הפוסק חשיבת הר"י ז"ל
אע"כ כתב כי משרפת תפ"ק תורה ויצ"ר ה' חשכ"ה
ע"כ והחוקה יראה חש' חדר מדרה הר"י
שהר"י ז"ל היה חשדו את ה"ר ז"ל ונתקן אשע"ר
בפ"ת ע"כ זה כחנהג"ס הטוב ואשע"כ א"כ את
הח"כ ולפ"ר את גאונ' הסרפתים והאשע"כ

עוד הביא לנו ארז הפוסק תשובת הר"ם ז"ל קובע
הגיונים לאסוף ארז בקיץ באוחך לחתור דינר בטלה
התקנה לכתובת ב"ד וכו' וכתב ע"ז הרב ז"ל
ואם מדעלן תקנת סנהדרין מספיקה לעקרית נולך
כ"ס יקו ידעו לבטל תקנת לכתובת בדרוך בתורה
בחקים עקרית נולך ידעו ע"ז הר"ק ז"ל ואל ידענהו
קאמר דע"ז אפ"ר דלא תשובה הר"ם ז"ל ע"ז כפי
כ"ט א"א ונתן בדין דאין ב"ה העיר נבון הפקר
דית ין הפקר דראים כל ביתין וביתין ואלו
עוד העיר לבי להסיע אותם חל"ת והביא סוגית
האולה חז"ן דא"י האבות וכתב דה"ל דא"י כ"ל
הסכחת הקהל וכי ד"ל דא"י כולו להנזיק מזה
וליתן ליה וכתב א"ס בקיותה תשובה נבן הבאים
חמוץ לעיר לדור בה ח"ג"ס וע"ז בתקנת
וא"פ דה"ל י"ע וכל ת"ל זאת העלמה הרב
הפוסק וא"פ ח"י ח"י ח"ה כ"ס ק"ו דה"ל ח"ה
ספיקה בתקנה א"ס חותם נ"ר א"ס ל"ל ליתן
ובת"ב ב"ד וכו' כתב הר"ם בהלכות א"א
פ"ו בתקנת הגיונים אתקנו אתה"ה הא"ה
גובה א"ה את כתבתה אחר חות בעלה א"ה ח"ה
החטאים לא"ס י"א א"ה ספק בטלה התקנה וע"ן
לחור"ב ז"ל דח"ב סי"ג ח"ה ח"ה ח"ה על כ"ב

דאענה און אמתה יבול לקיים דבריהם עלת את חבט
דבריהם ומקיים לת עב וכתב הרב הפוסק הרב
לקחרו דבחוקים דחיעקרוק נלך לך תקינו רדמן כס
גור דתרוף יתח דיתח תקנו בחוקים דחיעקרוק
נלך עכתיך ולנעת לך יענך מה נתחם לו דבר
הירוסה יותר חמתו לין ולס כונתו לומר דחלפין
הירוסה דנקט דאענה אמתה יבול לקיים דבריהם
ולת יבול דאענה און אמתה יבול לקיים דבריהם עלת
את חבט דבריהם כלסן זה חשע ליה להרבה פוסק
דהבונה דלפ לומר דבריהם היו דפי לבטל לת און אמת
אומעים להם זנלתך לעל ולפי דחשעות לסן
אלך הבונה דחבטים תקנו כתובת דמן וכרין
סתחך ולך אחרו דפי אפילו און אמת דותר דינר
מפני סלך דלנו עי להם בזה אב חבטים דבאן אחר
הרקסונגים אחרו ללך ועדין ענבין אלך היבן
דליתך דינר ללך מעקר נלך ודחך על דרך אחרו
דאס כאס עשה ולך תעשה קס אמת יבול לקיים
אנהם חוטב ולס לון דבן עשה ויבטל אן תעשה
ולקנהו ולס חבטים הרקסונגים היו קומרים דפי
אעג ללכך מותר דינר הים אומעים להם חין
דאס האבות אהוף הפקר דל הפקר עה פאט
לע

הוֹחַ זֶה יוֹדְבֵי תַחֲוִיָּהִים כַּאֲשֶׁר עָמַד עַל דְּבָרֵי הַרְבֵּה
פֶּרֶךְ הַקֶּרֶךְ זֶה הֵב ה' אֶתְּעֵם בְּלִי נֶחַ עֵבֶד וְעֵינַיִם
וְעוֹדֵי אֲמֵנָה בְּתַקְנֹת וּבַהֲסַבְתוֹת אֵלָיו אֵל עֵינֵי קִרְבָּנו
יְרוּסֵם תּוֹבֵב וְנִחַשְׁנו אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר אֲרֻצְרוֹת
הַחַיִּים עַל־הַסַּבְתוֹת עֵינֵי קֶן יְרוּסֵם הֵן וְכֵן הַרְחַבְנוּ
בְּפִי כִּי חֲלָבוֹת סַהֲדוֹת הַגְּזֵל לֵיט לְרִיץ רַשׁוֹת תַּחֲמִיד
אֶתְּקִיעַ מִמֶּנּוּ אֲדוֹר פְּכֻצוֹת הַדָּת אֲשֶׁר לֹא חָזַק אֶת בְּדוּקוֹפוֹ
וְאֶתְּחַן הַזֶּקֶק בְּדֶק פֶּרֶךְ שִׁיחֵה יֹסֵב בְּקֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲעִבֹד
אֶת ה' בְּקֶרֶךְ הַקֶּרֶךְ וְהַכֹּל מַעֲלֵן אֶל־תֵּן וְאֶפְלֹד בְּזִמְתָּן
הַזֶּה עַל־כֵּן זֶה אֲשֶׁר אֵנִי אֲשִׁינֵם נְקֻדָּים מִתַּמֶּן
נִמְתַּקְנֵן אֲעִקֹר לֵית סַהֲרֵי הֵם לֹא אֲחַמְרוּ אֲעִקֹר הַיְרוּסָה
אֲחַמְרֵי וְאֶפְלֹד אֶתְּנֹבֵבֵת בְּנֵן כִּכְרֵץ אֶל־כִּמְלִיךְ דְּרֵהֲרֵי
הַתַּקְנָה הֵיךְ הֵיכָל אֵלָן נִחַשְׁנו יוֹרְסוֹ הַרְחִיק לֹא בִּשְׁעַת
חַוְתוֹ בְּקִי אֲחַמְשֵׁם אֵם נִחַשְׁנו יוֹרְסוֹ הַרְחִיק לֹא יוֹרְסוֹ
כִּי־נֵנו יִבְזֶה לֹא תַקְנֵנו
וְעוֹדֵי בַּהֲלֵל תַקְנֵנו כִּי אֵם בַּחֲמַלְמַלִּים אֲחַמְשֵׁם בְּקֶרֶךְ שֵׁת
אֵם חֲנִיָּה קֶרֶךְ אֶפְלֹד חֲזָקוֹת דְּרֵבֵן נִחַמְנו
לְהֵם לֵין קֶרֶךְ וְנִחַשְׁנו בַּחֲזָקַת הַיּוֹרְס אֶפְלֹד שִׁיחֵה
בְּסוּף הָעוֹלָם וְחַעֲמִים בְּכֹל־עֵם כִּי הֵם וּבְכֵן נִחַמְנו
דְּנֹב אֲחַמְרֵי לֹר אֵלָן הַפְּקִיעוּ אֵם בַּחֲמַלְמַלִּים לְעַל
הַרְבֵּה כַּאֲשֶׁר נִחַשְׁנו הַיּוֹרְס הֵן גְּנָלִים וְגוֹנְבִים לְדוֹב
כַּאֲשֶׁר חֲלָבוֹת מַעֲבֵרֵם חֲגוּיִם הַכְּתוּבָה בְּסִי הַקֶּל זֶה

וא"כ נכל חירי לחתקרי נכס מחוט ועד ארוץ נעל
 הכל כאשר לכל יהיה לפי עה"ק ירוש' תו לבונן את
 ירוש' תו' ויהי היום הקול נשמע כי דעת לעירתן
 חזנים מחמת מיתה ומנחם סך חה לאשר ככר
 למעבד להו ניה נלש אחר לעירתן: וההסכמה
 חזמן קדמין הייתה כי כל זולת א"ח אשר לא תהיה
 לפני פורגם העומד לשרת בקדש ולפני סופר העיר
 חבועלת היק תבעל: וכן קיימו וקבלו ועל הדורות
 הבאים אחריהם על היום: והן היום ארי: הודה רש"י
 עם קדש אבעה הנה עינה ה' אשר דער נלש דישראל
 בקושטא ע"ל אשר העיר ה' את רוחם ועשו והצלחו
 להטיב את ירוש' ולשים אותה תהלה בקרן החמה
 דלן כלכתה לין בהסכמה הנ"ל אום קיום חמס לעיר
 האלהים סלה ולקן גדיון דלה רלינו כי הקמתה
 דנפיק חיינה מוצדק וביותר כריץ לזרז בחקום
 איס מסרון כיס ועיננו הרוקזות סכל מחמתם לאל
 לתקן עה"ק ירוש' תו' ל' לזאת נתועבנו יחד בחוק
 הזה רוב דבן ורוב חטן ובהסכמה עלינו כתוקף כל
 ההסכמות הנעשות חמיות הושע דן נון ועד היום
 אחר היום והלאה לן יורשה אום איס וקשה קודם
 שיפער לעה"ק ירוש' תו' בל אום יורש הרקו לירש כ"ת
 לעשות אום זולת א"ח ולן לתת אום חתנה לאום

והייתה לבקר אהסכמה הנזל קיימו וקבלו עליהם
 תמידין כסדרן רבני וגלוי עהק רדאס
 עהק רוב תו וחסיך וקזיל הסכמה הנזל לתחומ
 לעולם חלני תקון עהק רוב תו וקן ראובת לאוס
 נבראן אבעולם לבטל התקנה הנזל דאוס זמן

עב הוא טופס ההסכמה הנזל משנים קדמוניות
 ומכאן ואילך "בהסכמת הנאמן עטר הדב
 בעל חקל ורוב מניין ורוב בנין ברה סיון
 התקעט ליצירה : וזל
 והייתה לבקר אההיום דה סיון התקעט ליצירה
 וקילך סתם בר ארל ק קרה אלגונה
 חתנה דהיותו אית סין אובל גלדוס העומדים על
 הפקודים די פוזקוזאך בין ק חוכו פוק חתמלתו קיל
 סדר גילה חתנה ס פוק לחלונען ק אפי ס ס
 אלגאנעה חתניו נו ס דיאו דינגונה זכיהוזאחה
 בגוה לוי לבסיפער סירה זוכה קן לה חיקטאל
 קיל חקבל החתנה קיל לה אוערל חיקטאל סירה
 זוכה כול עיק : ק ס סיר חתנה עתל קן אלגאנעאנבו
 אסמונס סירה זוכה קן מודה לה חתנה לכל עיק
 ק ס סירה ק קן אסמאנבו דריק איו אלגמן בר
 ארל חתנה לחלונען פלרה ק סיה זוכה

וּבֵן נִהְדָנוּ אֶנְחָנוּ הַבָּלִים אַחֲרֵיהֶם לִבְטֹל אֶתְכֶם
הַעֲשֵׂי יְיָ וְהִנֵּה דַעְתָּהּ פִּשְׁעָהּ הַמִּסְפַּחַת וַיִּזְלוּ לִינוּן
בְּדַבַּר הַחֵדֵשׁ סָבַל אִישׁ אִיו אִשָּׁה אִשֶּׁר יִבּוּלוּ לִסְבוּן
כְּבֹדוֹ לַעֲהֹק יְרוּסֵם תְּוֹ דַעֲרֵם יִבְּלֵן עֹנֵי נֹבֵדֵעֵר
חֲקוּמוֹ כֹּתֵב אֵמֵר חֲתָנָה אִיו חֵיב אִיו רֵרֵךְ חֹב
לְאִישׁ אִיו אִשָּׁה כִּי אִתְּלַרַע אַעֵה אֶחָת קוּרֵם לַעֲדוּתוֹ
וּבָלִים בַּעֲנָה אִכְתָּבוּ וַחֲסָלוּ הַאֵמֵר הֵנוּ קוּרֵם
אִיזְכוּ בַחֲפִצֵינוּ דְאִרְכָן אִכְתָּל וּכְפִיק חֵינָה חֹרֵבָה
לַעֲהֹק יְרוּסֵם תְּוֹ יְהִנֵּה כִּי כֵן אֶנְחָנוּ הַבָּלִים עַל
הַחֲתָמִם חֲבָל וּלְקִירֵי וַחֲסָדֵי וַחֲנֵהֵי כֹלֵלוֹת
קֶק יְרוּסֵם תְּוֹ רֹב בֵּין וְרֹב חֵנָן בְּכַח הַמִּסְפֹּר
דִּירֵנוּ מִתּוֹרֵתֵנוּ הַקְרוּסָה וּדְבַח אִכְנֵת עֹזֵנוּ
דְאִה דְאִינוּ לַחֵדֵשׁ הַהַסְכָּחָה וְתַקְנָה אִשֶּׁר דְּבַלֵּנוּ
הַדְאִשְׁנֵם דְּבַנֵּנוּ וּגְלוּנוּ עֹלוֹם קְרוּסֵם אִשֶּׁר
דְאִרְכָן הַחֵה זֵלָהֵהּ בְּכַל תּוֹקֵחַ וּכְכַחֵה אִיו כַּחֵה
עַתָּה לְקִיּוֹם וְהַעֲמִירֵת עֲהֹק יְרוּסֵם תְּוֹ בְּאִוְכַן
סָבַל אִישׁ אִירְכָל אִשֶּׁר עֵבִיר חֲנַחֲלָתוֹ בְּכַל עַת
וַיִּזְלוּ לְאִישׁ אִיו אִשָּׁה בַּאֵמֵר חֲגִיד לְאִחֵר אִיזְכָּרָה
בַּחֲתָנָרְצוֹ אַעֵה אֶחָת קוּרֵם לַעֲדוּתוֹ בֵּין לְקְרוּב
בֵּין לְרַחֲמוֹק אִיו אִלְלוּ לְתוֹם וַיְתוּמָה אִיו לְהַקְרֵם תְּוֹ
בֵּין בְּדִרְכַּת חֲתָנָה בֵּין בְּדִרְכַּת חֲכָר בֵּין בְּדִרְכַּת חֹב
בֵּין בְּדִרְכַּת חֵיב בֵּין בְּדִרְכַּת הוֹדֵי־תַתָּן אַחֲרֵי הַחֲמֵלֵתָן

החקבל מתנה אין דיטה מתנה אים אובל גלדו גורק
בנקח קיוד אנס פוין אן תנא מתחלתו בל אום -
ערמה עתמבולה כלל אן י אסטאן מאגדלן סידה ווכה
אין לה מתנה ולן בקיופן אחר: עב לאן הסכמת
הגאון בעל חקל זל

טופס הסכמה אחרת הנעשית פעהק ירושלם תוב
בשנת התקלו ליצידה: וזל אות באות תיבה בתיבה
בשבטוי: אראל הורענו נאחמה אן חיי עולם -
ושנס קחונות רבותנו אבארץ אראל
אום קיום והעמדה מארעא די אראל עמנו ותקנו
אכל אים ואשה אשר פטר לגע בעהק ולן יחאלנו
יורא בארץ ההיא אראל לוראו מן התורה: אן בוללות
קק הארץ ההיא אשר נקבר בה יוראים כל עובדנו
אשר יחאלנו כסא יאוו כסא וכל חירי לחתקרי נכס
חחוע וער ארוך בעל ב היק היתה אים כל ח להעמיד
החקות אבארץ אראל ובפרטות עה ירואל -
תו ובכל הסכמתם ותקנתם הסכימו בכל תוקן
אכל אים אראל איתן מתנה לאום נבראן להעבד
נחלתו נאחמנו אעה אחת קיום פעירותו לאים
אן אשה ~~אשר יחאלנו~~ בקיופן איהיה המתנה ההיא
בעלה היא בעלה היא ויכוה כסער חברחתוסן
נהגו רבותנו הרבנים גדולים אשר קחונותיה:

א בעל הבית שנלמד שיקחו חטע פקירי הוזק יטו
 עשרה לחקה חכל נכסיו שנאקרו לחריונה
 חכסך וזהב וקבנים עובות וחרגלות וכל פליג
 סחורות וקרקעות חוץ מספרים וחמה שיעלה סך
 יוד לחקה לחק פניו קחו אלכ חלגלו לסיע החובות
 אל כוללות עהק ירו חן: וחבארים חנחנו כזה
 השלכ שיקחו חחנו לסיע החובות היו דוקא
 כשהיה חייב כוללות עהק סך אלכ אלכ גרנכ
 חבנ: אום קרן חונח בלקום חמר נגד החוב
 הנו: קו יקחו חחנו השלכ הנו דרם לחות מסך
 זה לא יקחו לסיע החובות חפ' פק: ולחונע חט
 סריכס: כי העשרה לחקה שיקחו חנכסיו כנו הוא
 בין חנכסיו ש' לו בארץ בין בחול וגם חמענות
 לו ככול עהק: וחמענות שיהיה ככוללות עהק חח
 אנוגע להם יוד לחקה ינכו לו חחפירות וקס
 חנכס מספיקים הפירות ינכו לו חקרן חחחן חס
 חפונ: חחנכס חקרן חו מעות ונכסיו ש' לו
 חוץ חחכול יגבו היוד לק' חנכסיו ש' לו חוץ חחכול
 וגם סיע החובות כנו וחבארים חט עתה אחר
 ה' לנו חס יהיה חקולן במה שחיד לפרוע לחכול
 ידעה לפרוע חמענות חחונחיס ככול בין חחקרן
 בין חחרינוח כן יהיה וקנכ לא חחחן בידיה: וקפ'

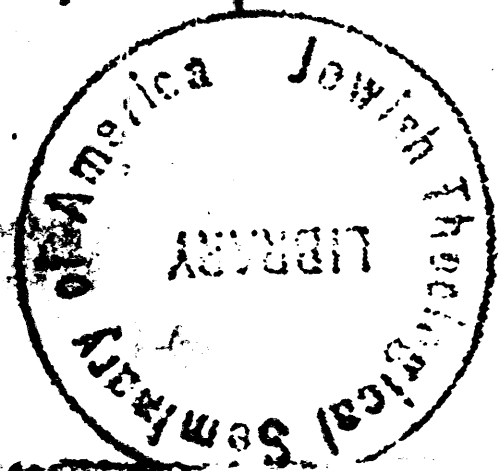
אשר יחזק לו לקח פטירתו הם לזכרון און אשה ובן
 בדרך גופאן אהאם ולפי לקח חיתה וקפי אהיו
 עניים קומין האערות הנו כהוון ובהקנאה כתיב
 ובאת הם בעלים וחבוטלן ולק עשו בהם אום
 כן נהרי הם כחרס הנאבר וכרבר און בו חחא
 לאונינהו רבן בין הנעשים בקרן ובן הנעשים
 במול קורס בואם לכפון כבוד בקרן און לבטלים
 הם ולק עלה בידם אום זכות לפי אום פרומה
 בלוי זולת העותן חתנה בריק חתנה החלמית
 נזכה בה החקבל בחיים חיתו אל העותן בקופן
 און לפי אום שמרן העותן ויחזור על הפתחים
 קינו חוזר חתנתה עפי הדן און יזכה חקבל
 החתנה במתנה ההיק ולקנא לק מחח בידיה
 וכל החערער על הסכמה הזאת חלבר און רוח
 חכמים נוחה היחנו חטקו און הקיס ההוון ורבה
 בו כל הקלה הכתובה בכל ההסכמו אחיות חרעה
 ואימע לנו יכפן בעה ואקן פלר ועלנו תבא ברבת
 טוב נאם החותמים פעיק רוס' ח' בה' חסן א' ג'
 יעקב אהא ישראל לפי

חננו	רפאל	אנוס חזרה	העיר	רפאל
חרוק	וסלמן	יניע ארעבי	אנה	חחבן
סע	רובי	סע	סע	חעון
				סע

שאלו נבסו קרן קייס מונחים בחלק
במה שכתוב לעיל איקחו יול לק' נסיוע חובות
יכו? מכל נכסיו כג'ל היו באי ההיקף ההוא
נקי מחובות אחרים אס' לו עוד חובות ברורות
כל דקות עיני ג'ל חוץ מאעבור כתובת אסתו
אז יכו לו מאות נכסיו אעור סך החובות
ומהנאך אהב הם יקחו יול לחאה וכו' כג'ל
אחרים כשהיה מצ'קות זה לנבות מנכסיו אעור
חובותיו כג'ל צריך לדקדק באחור היעת כל נכסיו
אפי' אזה כספי דהינו מעלמל הבית וכינאל והינו
דוקק באי ענה החוב אס' לו לחז' כל מחוננו חכל
נכסיו אחרים אס' יחזק החוב פחות מזה אחרים
נבסו אחר מעלמל הבית בכלל האוחל כ' אס'
כח'ל

ב' אס' בח'ל היה הקופן באי און לו קרן קייס -
כ' אס' הבנשה מפור'עו כר'ת'ק מ'ד' אנה
באנה וכינאל און הבנשה כינאל בה בקומן א'ינו
קרן קייס און יקחו מחוננו אעור קצבתו הבנשה
מאנה אחר בעבור ד'ת'ק ואל' מאעור קצבתו
יקחו מאחר נכסיו בעבור סיוע החובות ומב'ת'רם
א'נו אס' הבנשה וקצבתו הלוקח הו'ק בתורה
צדקה מאחרים אפי' א'נו א'נו מחוננו א'נו

אפרוע פרום מאיטען ופול ראי אלס איטען אל על פל זע
מענו אנטעס מאובים סיעז מעריכים איש אפי ערבו ואלו
פל אשר יעריכו עליו מן יקום :

ל"ד מהיום והלאה סעס קיש בין נאי בין בחור, קיס הולך ד-חזר
אפרוע כרצון בין בשנים בין בחתון חתונה אפרוע הכרז
אלו אפי ערבו אשר יוסע עליו : וכל בר ישראל אשר בעהק
הנחשאים בזמן הכרצון חתונות אפרוע אל איש כרצון אלו כפי
מה שיעריכו אופס המעריכים :

ל"ה אהנה שרופה אהנא פגמק ולין אה יורש בעהק אקס
גאבע היו יורשים קופה הכולל, אכין היל חתונות אקס כ
אחיה אפי עהק חכל מה שחכנסם אבעלה ואלן אחד מהפנים
הערצין כל מה שחכנסם ואלן יכולה אבעלים מהפנים אום
דבר בלא ועקר, ואלס בקול העליות חתנו איזה דבר כפסוק
דדבר חלוד אהיל חכנסם אופיו דבר חכנסם קרן נס אלס
עדים חתנה חלוד העליות ערן עשרים אחס כחמור :

חבירים קנחנו מהיום והלאה אל פרעו כי קיס עשרה אחיה
חכל מה שחכנסם אבעלה כנ"ל) ואלמה סיס אה יורש בעהק
חתונות אקס אפי עהק אפי חחש אחיה כפי הקנה הקדושה
ועל הנכסים שחכנסם אבעלה קיס הם בחול פרע ע"ה אק :
וקיס יהיה האופן אלס הכנסה אבעלה קרן קיים כל מה שחכנסם
אה חזי אנה בשנה הביל קליה חחול הנקרא גאעז אינילדיל
אלס הסכמו אבעבור אנה רחאנה חתונות אפרוע אפי עהק
חחש אק חלוד החס אהיה חתונות אקס קודם הנשואין וכנסת
חחש קדש לוי עחיל אנה בסנה בעד ואלפי אהנע פטור חחשים :

לא יכלו לפרנסה פה עליהם כד יזכרו בענין באוס אופן מהפרען
הנז

טל גענון העקב'ה און חתים והלאה שיקחו חת'עב אכ'רע
אבל קנעאל וחמוכר יין לע' חת'עב אה'רע יזעס חת'עב אה'רע
חוכר יין יזעס בער והס' חוכרים יקחו חת'עב ע' אה'רע קנעאל
והת'עב אכ'רע נקל'עו וי' אה'רע פטור מהת'עב אה'רע יין
הס'ר ה'רע יזעס פטורים ועל הקוסט'עב אה'רע חת'עב אה'רע
כ'אחד:

ח סקס פ'ר כח'ק וח'ס'ס א'קפ'ע' ח'ע'ל ה'ת'ק'ר'ס כ'פ' ח'ת'ע'ב
ק'ו'ס י'ח'ר ר'ג'ר כ'ר'ז א'ז'כ'ע' ח'ע' ח'ת'ק'ר'ס אה'רע ח'ת'ע'ב י'ז'
וא' י'ה' אה'רע ח'ת'ע'ב א'ז'כ'ר א'ו'פ'ר א'ז'ה כ'ג'ר בע'ג'ור כ'ג'ו'ר א'ז'ז'ו
ז'ע'ר ק'ט'ן כ'ל'ל ו'ע'ק'ר ו'א'ל ק'ב'ר'ו פ'ע'ס ה'ח'ש'פ'ט כ'פ'ר'ה י'
מא כ'ל' ח' אה'רע א'ז'כ'ר א'ז'כ'ר ח'ת'ע'ב א'ז'כ'ר י'ז'ע'ר כ'ב' א'ה'רע כ'ר'ז
ס' א'ו' א'כ'ס א'ו' א'ה'רע א'ז'כ'ר א'ז'כ'ר א'ז'כ'ר א'ז'כ'ר א'ז'כ'ר
א'ה'כ'ו'ל:

מב העקב'ה אה'רע ו'ע'ס ח'ת'ע'ב ו'ח'ת'ע'ב א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע
ב'ל' א'ה'רע ו'כ'ה ו'כ'ל ח'ת'ע'ב ח'ת'ע'ב ח'ת'ע'ב ח'ת'ע'ב ח'ת'ע'ב
א'ל י'כ'ל א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע
א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע
א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע

מג חת'ע'ב והלאה א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע
א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע
א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע
א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע

מד א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע
א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע א'ה'רע

הנה בעתה אנחנו הבקש על החקום חבד ומצניח ופקדי כולל
ע"ה ירוסא קו הסכמת דכר הסכמות הנעשות מחמת
ח"ע אב"ד ההסכמה הזאת בקונטרס דברים אקוואל כולל ע"ה
והסכמת העסק והעכ"פ כי אין לאמה או צרובה או חלוצה
סקנאל וקץ או יורש לע"ה קרי ה"ל מחוייב אקמ אבו ע"ה ע"ה
אח"ה חב"ל אשר חכנסם אדע"ה בקורב נכס דב וס מחמה שחנה
אעצמו בקורב נכס חלוץ הכל אשר י"א ה"ל לאמה או צרובה
או חלוצה סקנאל לע"ה מחוייב אקמ אבו ע"ה ע"ה מחמה שחנה
מאחר אהמעם בעקר הוא כיון אלן או יורש לע"ה ירוסא קו
היקה נוצעם הירוש' אב"ד ע"ה : הנה כי כן הסכמתו בכל מקצת
מפיוס והאלה מחוייב אקמ אבו ע"ה כ' אח"ה חב"ל נכסיה ה"ל
מחמה שחנה אדע"ה ה"ל מחמה אל הכנסה אוקו אדע"ה : וכ'
יהי ח"כ ואלו ע"ה והאלה ה"ל אום ערחה וקחבולה : וק"ס
באלו אחר חב"ל הנכס הנ"ל קע"ה א"ה כהר והגריח חזכות
כולל ע"ה כ"ל ההסכמה הנ"ל דבוכע קגדר אה"ע פקדי החזק
הסכמתו שה"ל מחוייב אקמ אב"ד ע"ה ירו' קו דבל מה שהעלימה
ערב אידיעים אח"ה ה"ל ח"ר ע"ה ואה"ע אבו : כיון דמח אב"ד :
נכסיה ונכס' לע"ה ירוסא קו דיוס ה' אה"ע אה"ע אה"ע אה"ע
א"י"ה וק"ס :

ח ה"ל בקים ונכס' אל נכסיה עם הכלל וכמו כן בע"ל אוחנוס
וכ"ל אה"ע הרבנים הב"ד ח"ל מחוייב' אפרוע חמס דזה
האופן : הבע"ה ובע"ל אוחנוס ע' ע"ה אח"ה והנכס' ע' אה"ע
אח"ה יקח"ע ע"ה כ"ל בע"ל בקים ואח"ה ק"ה ע"הם לכ' אב"ד
זה חמס חב"ל אקחו פרס א"ע : ואום אח"ה קטון או צ"ה

בוללוג עהק ידוא קו תלפי הלוא דהווא בר נבכאר חופנים עם
בעד קח' וס בעד סזע החובוב גבל זחק מחויב קח' הווא
אק' אבו עהק ידוא קו קוגס נסיעקו חפעהק לערן אסה
חקה חבל נכסז אס או דין גח' ובין דהו' ומחויב חווא הווא
אריאית גביחור כחה נכסס וקין אס או : אן אסה אן דנקח
עב הנכסס אס או דעווא וע' : אדועקו פדות צרע אק חסרן
הנ' אסלס : ונחאל כקוב בשאר לחק הנסן ע הקקתה אכחה
ועידו בחוקתו ח'ס גבר מחוסק א וכחודר קובו א וכחודר
ה'ו ע'ו וכחודר נבון א וכחודר קוראל א וכחודר ארה ע'ו
וקח' מהובאר א וה'ר חידקלכו או א אכד עהק דו קו :
כה ארוס אס הסכמה קנומה דפ'ס'ס יח' ע' סבלאס אשר
בעד פעהק ידוא קו חק הנ' חודו אס ידוא פעהק ידוא
קו א'י מחויב לחמען אס הנלע אדואו אבו עהק יח' קו א
מה אס קח' ידה ור'וקה מחוט ועד ארוז נעל ואל' הסופר
פ' עהק אסל האלומה ויכקתה דכק' ידוא א הנחאל קח' ידה
ור'וקה כ' בוללוג עהק ידוא קו בחקוס ידוא קל' אעין להאלומה
מענה חז' מה ב'ד'כ' ובין מחיב' האלומה ח'ב' אקל' עדה
חוד' ה'וקח' חק אן הח'י'חה ואל' העמ'נה חק'ר נחאל קח'ס
ידוא ור'וקה ואל' קובל אדחה חק אק' בחקנה חקוקו ע'בון :
אק' כל החודר דהסכמה עלטו אע'הד : והן ה'וס קבר נע'ה
ח'ע'ה א'י'זה א'ח'נוס כח'אלט כקוב , ויען ע'י'נו הר'וקה
כ' י'ס א'י'זה צ'ופ'ס דחוד'נו בדבר הזה וס'ה'ד'ל אה' כ' הסכמה
כח'ק' אן א' אור ויסוד : על זח'ק קח'נו ונפ'ע'וכ' דה'ע'הד
ב'א' ח'כ'טו דהסכמה דח'ק מח'ב' גבל קוק'ל וחוק' דהסכמוס

החשובים וכיוצא בכל יחיה מונח בקופסתו כיצד חינתה
סוצרם ומסוצרם וחכמה חסד והקדמה יהיה מונחם הביק הנצח
והחכמה אל הקדמה הנצ' קרה ביד גדול הקהל מחוקקו ביהב באופן
אלו יהיה באחר הענין ביהב שום כסוף וכ"כ בלא ועקר זולתו
אל מחונן כסוף ליום אב וחמישי :

~~החכמה~~ **החכמה** מחודש והאלה כל ח' איהל סמורה מחול לפעם
דואס ק"ו, לז' ח' אלה סמורה מפעם הק' אחול בין ק"ח ובין
בעהב : וקפלו אבר פנור מחסם וחדנוכאב מחויב לקב'
צלה אבו ע"הק ידואס ק"ו אהב לק' : וכ"כ ח' אהל מחול וההיל
לפ' סמורום לחבור בינו ק"ו חודש אפרוע הנצלה הנצ'
ולצ' צ' אהב ח' אנואל ונופ' האוקפוב עם צוים אהני אול
ומהיל סמורום מחול וצ' אול מפעם אחול : הרי הוא מחויב
אפרוע הנצלה הנצ' בעל שיעור הנוצ' אלקו מחאוספוב :
והסכמתו מחודש חב' סיון ע' הק"ע א' סמנו אב' אהב
נבגים וק"ח עמהם מחונן כ"כ אצוב הנצלה הנצ' ח"י
אנה באנה אכולל ע"הק ידואס ק"ו :

בז' בכל הפרטים אכפדנו ושהסכמתו הנצ' אסמנו אנהים
כנ"ל הוגדר הקבר שהז ע"פ הנצ' : וז' אצלו הנצ'
אל זבל אסרה באוס אולן זולת אס' יהיו או אצלה אונס חו'
הסכמה ע"ע ח' אעקר גידתו מפעם ק"ו ונח' חזקן החלוק
הנצ' מוהר"ע אל זאה :

בז' להיום אבד"ח נימן הק"ס אל אמתו האקס על החקום
הסכמתו הסכמה צמורה בכל קבץ אכל ח' אצלה אעקור גידתו
מפעם ידואס ק"ו אפי' אלס ההוא אבר נקלשר חלפנים ע"ע

הנעשות מיוצק מרעה אבל לאחנה אשר אין לה יורש לעהק
כאשר כבר עהק מועתה אם מעט מן חבדיה ומחוביה
להראות אפקידים עהק יורש קו בא הנחשן פתח זה ורשוקה
חקה עלה ~~החבדי~~ כנגד החבור. ואז עז זלם יורש הסבתה
רבנ עהק יורש קו חזה זמן רב אבל לשה לאחנה אשר
גאקה ~~ענהק~~ יורש קו ונקאלמה לוח שהענה עם בעלה
לכש עשר מנה אין לה מנועם כי אם אשה מנחם וקמר
מנחם פקח פני כפובהקה וקת פאך יקחו לוקו כו עהק
יורש קו. ועז זלם ההסבתה מנחם לוקה חתום סך היה
חשך ואזל עז הוקת פניאל: וקיש לא יחחך בגחש פקדי
החן עכ הכתוב דשנ ההסבתה הנז וכל החשער חלבו
שגדיו גמלים עז אין רוח חתום גומה היחמו שומע אתו יכון
גמח ועל קבול גרפת מוב ועלך חש לעהק יורש קו גום גר
אחש קמוז מסע הקרקס איציה והכל שרר ובריר וקיס
יום מוב לאצזי יאונה בזולה יחוק קובו מוכנ חלו
קט קט קט קט

הצער ~~החבדי~~ חזה חירכ יומל גבר חיוחם קט
חש לחנון לענן ההסבתה הכקובה אתל כשיח אנשילוח
נחשה וחלוצה שבלו אכל נשוקין והיורש חל גל חיה
האשה אצז פירצ סך עשאים אחלה אכו עהק יורש קו חכל חה
שהכניסה אבעה כנהון והן היוס בחכש שגט משנתנו זלם
הקרקע איציה חעשה היה בגלשה לחם שהיה לה קרוב יורש
יר עהק יורש קו הוח ואקכו והאז גליוחוק עהק חלם קו
זה כחה שנס, ואחרי כן חקה אקכו אל היורש ובאה לאחנה

נפונה הזך הן המכר אוי אדם השוכר שנתה קקח בסכום
החזרה שיעור זמן שבאחד לך הדין ולקח משכיר לך הדין ולקח
כפי דעתו וזה כח הן העל החצר המכיר אצלה גוקא
האחרת כנה וזה הדבר הוהדר בהדור וזה הערכאות
כנה ולקח נקטת לך גאחצ: ידן המכיר אוי לך הדין
למה הן למה ליה עם הן ליה הכי הוי כנה ובין כו
עמך קו אדון המקום יודע וזה בסכום הגיה עם זמן שני
וכה שבת שבת וזקק הדין שבת ליה ון אלס וילכו עם אלס
אין אדון החזקה אטען נהג הכולל אום גבר אהרי כנה חין לו
חח ס' קני ס' ח' לול שבת ל: ידן אלס הדין ון אלס ונ' ש'
גוקא וק' ג' ח' ונ' ונ' ונ' העל החציה חוקים עכב רובא
דרהווקטל קל הכי כח' הדג האל ס' ל' יע' : וחח אלס חני
דוקים כי ידן אדון החזקה ונ' ג' ונ' ונ' אלס ויהא או הדי
יורגה : ח' ח' שבת ונ' ונ' ונ' ונ' עכב יע' ונ'
עמו ג' שבת) וח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
הן אלס אכ' שבת הדין הנהג העל החזקה יק' בסכום

אבו עמך יחול קו

ב"ה בענינים החמקעלים אפרטים אליהם הונעם לביסכו עמך
אלל אסקון ויבא כל ינ' העד ואוכ' לרין הקדושה העי'
חזקת הג' כל ח' סקנו ובהסכחה עלו לקדושים אשר ג' י'
ולגירי ובו יודע ע' פ' :

א' אנהנו חכמי וחנה נ' חציה ולק' כ' והדור ומוה עמך
דואל קו בכח הח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ע' אלס ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'